

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2740/2017
17.04.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Весна Вучевић, адвокат из ..., против тужене Средње школе „ББ“ из ... – ..., чији је пуномоћник Бојана Павловић Сарић, адвокат из ... - ..., ради поништаја одлуке, утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3835/14 од 07.11.2016. године, у седници већа одржаној дана 17.04.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДАЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 3835/14 од 07.11.2016. године и пресуда Другог основног суда у Београду П1 63/2014 од 08.05.2014. године, и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 63/2014 од 08.05.2014. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд поништи као незакониту одлуку тужене број ... од 11.11.2011. године, као неоснован. Ставом другим изреке, одбачена је, као недозвољена, тужба у делу тужбеног захтева којим је тужилац тражио да суд утврди да је од заинтересованих кандидата за радно место наставника практичне наставе са технологијом рада за образовни профил ... за рад на одређено време, по конкурс објављеном дана 21.09.2011. године, он једини испуњавао законом прописане услове за преузимање на поменуто радно место, те да је тужена била у обавези да изврши преузимање тужиоца. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован, примарни тужбени захтев тужиоца којим је тражено да суд обавезе туженог да тужиоцу на име накнаде штете због изгубљене разлике зараде за период од 01.09.2011. године до 31.12.2011. године исплати месечне износе са законском затезном каматом како је то наведено у том ставу изреке. Ставом четвртим изреке, одбачена је, као недозвољена, тужба у делу евентуалног тужбеног захтева којим је тражио да суд обавезе тужену да донесе нову одлуку о преузимању наставника са листе наставног особља за наставни предмет наставник практичне наставе са технологијом рада за образовни профил ..., сходно објављеном конкурс од дана 21.09.2011. године. Ставом петим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца да суд обавезе тужену да тужиоцу накнади трошкове поступка са законском затезном каматом како је то наведено у том ставу. Ставом шестим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове

поступка у укупном износу од 52.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 08.05.2014. године, па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 бр. 3835/14 од 07.11.2016. године, одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду П1 бр. 63/2014 од 08.05.2014. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 399. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04, 111/09 и 53/13-УС – у даљем тексту ЗПП) који се у овој парници примењује на основу члана 506. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

Основано тужилац у ревизији указује да је учињена апсолутна битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 1. ЗПП, јер је у првостепенем поступку у овом радном спору судио и пресудио судија појединац уместо веће, а другостепени суд поводом навода тужиоачеве жалбе ту повреду није санкционисао.

Одредбом члана 35. став 1. ЗПП прописано је да у парничном поступку судови суде у већу или у општој седници, а ставом 2. истог члана да случајеви у којима суди судија појединац одређују се овим законом.

Одредбом члана 36. ЗПП прописано је да у првом степену спорове суди веће или судија појединац, као и да кад суди у првом степену, веће је састављено од једног судије председника већа и двоје судија-поротника.

Одредбом члана 37 ЗПП ставом 1. прописано је да судија појединац суди спорове о имовинскоправним захтевима ако вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 50.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Ставом 2. прописано је да се у току поступка странке могу споразумети да имовинскоправне спорове суди судија појединац, без обзира на вредност предмета спора, осим у случајевима предвиђеним посебним законом. Ставом 3. прописано је да ће се сматрати да постоји споразум странака да имовинскоправни спор, без обзира на вредност спора, суди судија појединац, ако једна странка то предложи до припремног рочишта, а друга странка се о предлогу не изјасни. Ставом 4. прописано је да ако један од супарничара поднесе предлог да у имовинскоправном спору суди судија појединац или то учини већина супарничара на једној страни, сматраће се да су се остали сагласили са предлогом. Ставом 5. прописано је да ако и на другој страни постоје супарничари, сматраће се да је предлог да у спору суди судија појединац прихваћен и да споразум постоји, ако се нико или већина супарничара не изјасни о предлогу, односно ако један од двоје супарничара прихвати предлог. Ставом 6. прописано је да судија

појединац суди спорове због сметања државине. Ставом 7. прописано је да судија појединац спроводи поступак и доноси одлуку у предметима правне помоћи.

Према наведеним општим одредбама меродавног процесног закона важи правило да у парничном поступку у првом степену суди и пресуђује суд у збирном саставу тј. у већу, док судија појединац суди када је то изричито прописано или када у имовинскоправном спору о томе постоји споразум странака.

Одредбама чл.434-439 ЗПП прописана су посебна правила парничног поступка у споровима из радних односа. Наведене одредбе не садрже правила о саставу суда у суђењу у овој врсти спорова, па у том погледу важе и примењују се општа правила (у складу са упућујућом одредбом члана 434. став 1. ЗПП).

Како ни општим одредбама чл.35.-37. ЗПП, а ни посебним одредбама чл.434.-439. ЗПП није изричито прописано да у парницама из радних односа може да суди појединац, нити постоји споразум странака да спор суди судија појединац, произилази да је у конкретном радном спору требало да у првом степену суди веће, а не судија појединац, чиме је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 1. ЗПП.

Будући да је првостепена пресуда заснована на битној повреди одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 1. ЗПП, морала је бити укинута и другостепена пресуда с обзиром да другостепени суд није санкционисао, нити отклонио ту повреду, већ је потврдио првостепену пресуду.

Зато су обе нижестепене пресуде укинуте и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У наставку поступка, првостепени суд ће поново одлучити о тужбеном захтеву, правилном применом материјалног права.

На основу члана 406. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Љубица Милутиновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић